

[Krag.]

Maltbyg kan naa op paa væsentlig højere Priser end dem, der var forudsat i Landbokommissionens Indstilling.

Og vi har faaet en Fordelingsregel, som vi betragter som en Forbedring i Sammenligning med Fordelingsreglerne i Landbokommissionen, som jo var formet saaledes, at alle, selv den Korn sælger, som havde haft den største Fordel af denne Ordning, kunde faa Andel i Kornkassen. Det er jo muligt, at man fra konservativ Side ønsker dette — rationelt kan det ikke siges at være, og stærkt begrundet efter min Mening heller ikke. Den Ordning, som nu er tilvejebragt, og som sikrer Andel i Kornkassens Provenu for alle Landbrug, som ikke har en Jordværdi over 55 000 Kr., er en Ordning, som langt mere svarer til det Skel, der i denne Forbindelse maa drages mellem det korn sælgende og kornkøbende Landbrug, end Tilfældet var med Hensyn til den Ordning, der var foreslaaet fra Landbokommissionens Side; og for at det ogsaa skal komme til at staa i Rigsdagstidende, ønsker jeg med Hensyn til denne Fordelingsordning at sige, at der gives fuld Andel i Kornkassens Provenu pr. 1 000 Kr.s Jordværdi op til 10 000 Kr., at der mellem 10 000 og 15 000 Kr. gives Andel lig den, som den faar, der har 10 000 Kr.s Jordværdi, og at Andelen derefter aftager med 10 pCt. for hver 5 000 Kr., Ejendommens Jordværdi stiger, saaledes at mellem 15 000 og 20 000 Kr.s Jordværdi udredes der 90 pCt. af Maksimumsbeløbet, mellem 20 000 og 25 000 Kr. 80 pCt. og saaledes videre, og at der mellem 50 000 og 55 000 Kr.s Jordværdi gives 20 pCt. af Maksimum, hvorefter Retten til Part i Kornkassen ophører.

Jeg mener, at det er en Ordning, som, saa vidt det i det hele taget er gørligt, med Hensyn til Fordelingen sætter det rigtige Skel mellem de kornkøbende og de korn sælgende Landbrug. Absolut Retfærdighed under alle Forhold, og under Hensyn til Jordbonitet og Jordskyldsvurdering kan naturligvis ikke opnaas, det ligger højest forskelligt i Landets forskellige Egne, men jeg mener, at det Gennemsnit, som til syvende og sidst er Udtryk for en rimelig Hensyntagen til alle Landsdele, er fundet ved det Forslag, der her foreligger.

Og for Kødets Vedkommende betyder jo ogsaa Slagteafgiftens Fordobling fra de hidtidige 10 til 20 Kr. en væsentlig Forbedring og skaber i væsentlig Grad Sikkerhed for, at der kan gives en rimelig Destruktionspris. Vi havde varmt ønsket, at man kunde have faaet tilvejebragt en Ordning,

som sikrede en Bundpris for Destruktionskreaturer, fordi man derigennem skaber en vis øget Sikkerhed for, at Slagteafgiften maa bæres af Forbrugeren og ikke af Producenten, hvad der vel, til visse Tider i hvert Tilfælde, hvor Destruktionsprisen har været lav, har været Tilfældet under den hidtidige Ordning; men vi kan udtale vor Tilfredshed med, at Landbrugsministeren har erklæret, at han, saa længe afgørende finansielle Vanskeligheder ikke stiller sig som en Hindring derfor, det vil sige, saa længe Slagteafgiftskassen paa nogen Maade kan bære det, vil betale de bedste Destruktionskreaturer med 40 Øre pr. kg slagtet Vægt, hvad der jo under Hensyn, som sagt, til Slagteafgiftens Fordobling, og naar man foretager visse, om end forsigtige, regulerende Indgreb med Hensyn til Antallet af Destruktionskvæg pr. Uge, vil betyde den Sikkerhed, som det i Øjeblikket er muligt at tilvejebringe for den Bundpris, som vi har krævet.

Hertil kommer det væsentlige Fremskridt paa Kødets Omraade, at man yder en Særstøtte til Destruktion af Kvæg, som er angrebet af Tuberkulose, ganske særlig Støtte til saadanne Creaturejere, som gør en kraftig Indsats for at faa rensset deres Besætninger, ligesom vi ogsaa kan udtale vor ubetingede Tilfredshed med, at man fra Regeringsside er gaaet ind paa at forstærke Destruktionen i indeværende Vinter derved, at der stilles $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. som Forskud til Raadighed for Destruktionen, et Forskud, som naturligvis snarest, naar Mulighed derfor er til Stede, skal tilbagebetales.

Og hvad Smør- og Margarine-Ordningen angaar, ja, saa takker jeg Regeringen for den Forstaaelse, den har vist for den Opfattelse, som vi med Styrke gennem disse Forhandlinger har hævdet: at en Smørordning uden en tilsvarende Margarineordning var en Urimelighed og vilde være værdiløs. Det er den Opfattelse, som jeg, siden Landbokommissionens Betænkning blev afgivet, stedse har hævdet, hvad dette Punkt angaar. Og naar Regeringen nu har tiltraadt en Margarineordning som den, der her foreligger Forslag om, betyder det for Smøromraadet en overordentlig væsentlig Forbedring i Sammenligning med, hvad Landbokommissionen foreslog; thi kun gennem Margarineordningen kan man slaa Bom, i nogen Maade i hvert Fald, for en Overflytning af Forbruget fra Smør til Margarine, og kun derigennem kan man hindre, at en hvilken som helst Hævning af Smørprisen, som man kunde enes om,